

Γράφουν ο Γρηγόρης Χρονόπουλος και ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΞΕΧΝΟΥΝ ΟΙ ΠΑΛΙΟΙ ΚΑΙ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΙ...

Ένας φίλος ήρθε από τα παλιά φορτωμένος με χιλιάδες αναμνήσεις

Γιώργο, γειά σου.

Θέλω να κουτσομπολέψω σήμερα, μου το επιτρέπεις; Είναι κάτι πράγματα, μωρέ παιδάκι μου, που σου καλάνε τη διάθεση. Πολλά τα παράξενα στον κόσμο, αλλά βλέπεις και κάτι ανάποδα που είναι να κλαίς και να γελάς. Για τους ανθρώπους λέω που αυτοπαινεύονται και καταφέρνουν μερικές φορές να γίνονται πιστευτοί και να δημιουργούν μύθο!

Παραδείγματα, περιπτώσεις. Ένας συμπάρικος. Όταν έφτιαναν ένα Σύλλογο οι πατριώτες του είχε πάει μερικές φορές στις συγκεντρώσεις. Μερικές φορές, ούτε είχε συμβάλλει, ούτε είχε ποτέ πόστο. Τον άκουσα να λέει "εγώ τον έφτιασα αυτόν τον Σύλλογο!" Πόσα τέτοια έχουμε ακούσει;

Εκείνο το Εγώ, το υπέρμετρο! Η αυτοπροβολή. Και το συναντάς αυτό σε ανθρώπους που δεν έχουν να επιδείξουν συγκεκριμένο έργο. Κι είναι περισσότερο σ' αυτούς. Αλλά και στους άλλους που εμπλέκονται σε κάποια εκδήλωση, από τα κοινά, μόνο για να προβληθούν, να φωτογραφηθούν, να ακουστεί το όνομά τους. Ήταν μια κυρία που συστηματικά έμπαινε σε μια Οργάνωση, έκανε κάποια δράση μέχρι να πάρει μια αναγνώριση, ένα μπράβο και μετά... εξαφανιζόταν! Το είχε κάνει και σε ελληνικές και σε αυστραλέζικες οργανώσεις.

Όπως πολλές από αυτές που ασχολούνται με οργανώσεις με κάποιο πολιτιστικό σκοπό. Το ενδιαφέρον τους είναι να φωτογραφηθούν, να ακουστούν, ιδιαίτερα αν έχουν και λεφτά.

Ούτε παράδοση τις ενδιαφέρει, ούτε σκοπός. Ήταν κάποια που την ενδιέφερε μόνο η εντύπωση που θα έκανε. Και το έπαιζε και διανοούμενη. Ένας άλλος εγωκεντρικός και τσιγγούνης το έπαιζε κοινωνικός παράγων, αλλά δεν έκανε ποτέ κάτι για τα κοινά. Ένας άλλος που χρησιμοποίησε πολλούς για να πετύχει κάποιο πόστο και κόμπαζε παράγων, αλλά τον ενδιέφερε μόνο η δική του εξασφάλιση και προβολή. Πόσοι και πόσες που προσπαθούν να εντυπωσιάσουν με λανθασμένα κριτήρια. Ανθρώπινο δεν λέω, αλλά η υπερβολή κατακρίτεια.

Συγγνώμη, Γιώργο, ξέφυγα από τα

συνήθη μας, τις αναμνήσεις, αλλά κι αυτά τα κουτσομπολίστικα πες, δεν είναι γνωματεύσεις από το περιβάλλον μας; Πόσες συγκεκριμένες καταστάσεις θα μπορούσαμε να αναφέρουμε, αν ήταν να αναφέρουμε ονόματα. Το κουτσομπολιό, όταν δεν είναι κακόβουλο, είναι κριτική που θα μπορούσε να είναι και εποικοδομική. Και είναι η πρόθεσή μας να προβάλλουμε την καλή όψη της παροικίας, αλλά δεν αξίζει να την προβάλλουμε σαν κοινωνία αγγέλων! Άγωνιστές, Αργοναύτες, αυτοδημιούργητοι, έντιμοι πολίτες, αλλά... έχουμε και τα κουσούρια μας. Δεν έχουμε όλοι καθαρά τα ποινικά μας μητρώα, αλλά στη μεγάλη πλειοψηφία είμαστε έντιμοι πολίτες, μηδέν άγαν, τίποτα παραπάνω.

Και το ποιηματάκι μας, που σήμερα δεν είναι δικό μου, είναι του Δροσίνη, από τους σημαντικούς μας ποιητές του χτες, με τόσο ωραία μηνύματα ανθρωπιάς, αξιοπρέπειας, ταπεινοφροσύνης, ευσυνειδησίας.

ΘΕΛΩ

Δεν θέλω του κισσού το πλάνο
ψήλωμα
σε ξένα ανασιπλώματα δεμένο.
Ας είμαι ένα καλάμι,
ένα χαμόδεντρο,
μα όσο ανεβαίνω,
μόνος ν' ανεβαίνω.

Δεν θέλω του γιαλού
το λαμπροστόλισμα
που δείχνεται άστρο
με του ήλιου τη χάρη.

Θέλω να δίνω φως
από τη φλόγα μου
κι ας είμαι ένα φτωχικό λυχνάρι.

Γεώργιος Δροσίνης

Αυτά και ως την άλλη Τετάρτη να
είμαστε καλά.
Γρηγόρης

ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Γειά σου κι' εσένα φίλε,

Αυτά που αναφέρεις σήμερα δεν είναι κουτσομπολιό, αλλά μια θλιβερή πραγματικότητα και η πραγματική αιτία που η παροικία έχει στρέψει την πλάτη της στα εθνοτοπικά σωματεία μας. Από την δεκαετία του '50 όταν έφτιαναν караβιές με μετανάστες από την πατρίδα, είχαμε δύο ειδών «μπροστάρηδες», όπως θα' λεγε ο φίλος μας Γιώργος Μεσάρης, αυτοί που τραβούσαν κουπί και αυτοί που ήταν επιβάτες

και απολάμβαναν τη... θέα! Και όχι μόνο δεν πρόσφεραν τίποτε, αλλά ασκούσαν κριτική στους δουλευταράδες.

Είναι χαρακτηριστικό τού Έλληνα μετανάστη τής πρώτης γενιάς που αφού απόκτησε μερικά δολάρια, προσπαθούσε να γίνει πρόεδρος σε κάποιο σωματείο και αν δεν το κατάφερνε, ίδρυε καινούργιο σύλλογο με συγγενείς και φίλους. Ξέρεις πόσες φιλίες διαλύθηκαν, ακόμη και οικογένειες που διχάστηκαν από την ματαιοδοξία μερικών; Ξέρεις πόσες εκατοντάδες χιλιάδες δολάρια, για να μην πω εκατομμύρια, δαπανήθηκαν σε δικηγόρους και δικαστήρια, από διαφωνίες μέσα σε φορείς και σωματεία; Ξέρεις πόσα σωματεία και ομοσπονδίες ιδρύθηκαν εν μια νυκτί και πόσοι καυγάδες έγιναν για το ποιός θα αντιπροσωπεύσει τον εθνοτοπικό φορέα τους στο ΣΑΕ με το τζάμπα ταξίδι;

Δικαιολογημένα οι Ιταλοί λένε «τέσσερεις Έλληνες, πέντε πρόεδροι»(!) επειδή πήραν χαμπάρι την ματαιοδοξία μας. Ακόμη και τώρα τα σωματεία μας δεν εννοούν να συγχωνευτούν με διάφορες αστείες δικαιολογίες, αλλά βασικά επειδή δεν θα υπάρχουν αρκετές θέσεις για προέδρους.

Όμως, υπήρχαν και οι πραγματικοί ηγέτες με οράματα και όρεξη για να τα πραγματοποιήσουν, αυτοί οι ήρωες που δημιούργησαν την τεράστια περιουσία τής παροικίας μας. Θα είχαμε το κτήριο τής Ελληνικής Λέσχης στο εμπορικό κέντρο τού Σίδνεϊ, η το Κοινοτικό Μέγαρο στη κεντρική γωνιά τού Πάτινγκτον, θα

είχαμε τις δεκάδες εκκλησίες, τα κολλέγια, τα γηροκομεία και δεκάδες κτήρια σωματείων χωρίς αυτούς τούς οραματιστές ηγέτες;

Πρόσφατα πήγα στο εντυπωσιακό καινούργιο κτήριο τής «Εστίας» για άτομα με ειδικές ανάγκες και έφυγα εντυπωσιασμένος, αλλά και υπερήφανος που υπάρχουν συμπατριώτες μου με οράματα για τόσο μεγάλα έργα, ή μήπως δεν μάς κάνουν υπερήφανους τα υπερσύγχρονα γηροκομεία και γηριατρεία τής «Βασιλειάδας», ή το «Ελληνικό Σπίτι» τής Κοινότητας; Και τί να προσθέσω για τους πρωτεργάτες των Κολλεγίων;

Πότε, όμως, ήταν η τελευταία φορά που κάποιο εθνοτοπικό σωματείο εγκαινίασε ένα νέο εντευκτήριό του, παρόλο που η συνολική παρουσία τους ανέρχεται σε δεκάδες εκατομμύρια δολάρια; Γιατί, άλλωστε, να χρειαστούν νέα εντευκτήρια αφού ξέμειναν από μέλη;

Καλέ μου φίλε, είμαστε λαός φιλοπρόοδος και σε όποια γωνιά τής γης στεριώσαμε τιμήσαμε την αρχαία καταγωγή μας με τα έργα μας, όμως έχουμε δύο ελλοπώματα που δεν μάς τιμούν καθόλου: Την ματαιοδοξία και το δικασμό, που δεν μπορούμε ν' αποβάλουμε γιατί είναι στα γονίδια που κληρονομήσαμε από τους προγόνους μας μαζί με την ευφυΐα, το πάθος τής δημιουργίας και την αγάπη στα Γράμματα και τις Τέχνες.